Dosar contravenţional nr. 4-379/2025
Nr. PIGD 4-25138330-09-4-26092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

03 august 2026
mun.Bălţi
Judecătoria Bălţi (sediul central)
În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Igor Mozgovoi
Grefieri: Constanţa Rusu
În prezența:
Avocatului Victor Polivenco
Contravenientului Igor Șolohov
Interpretului Lilia Matei
În absența:
Reprezentantului agentului constatator Andrieș Burduja

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională în privinţa lui

Șolohov Igor, născut la ***** c/p *****, domiciliat ***** cetăţean al R. Moldova,

învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzute la art. 336 alin. (1) Cod contravenţional.
Termenul de examinare a cauzei: 07.08.2025 - 03.08.2026.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 543505 din 26.09.2025, Șolohov Igor, la 25.09.2025, orele 23:05-23:40, aflîndu-se în mun. Bălţi, str. Victoriei, 94A, deplasîndu-se cu automobilul personal model „*****”, n/î *****, fiind stopat de către echipajul nr. 106 din cadrul Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți a refuzat să coboare și să

deschidă mijlocul de transport trecînd de la volanul automobilului prin salon pe bancheta din spate a automobilului.

2. În temeiul art. 395 Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie din 26.09.2025 întocmit în privinţa lui Șolohov Igor în baza art. 336 alin. (1) Cod contravenţional, a fost expediat în adresa Judecătoriei Bălţi (sediul central) pentru examinare conform competenţei.

3. În şedinţa de judecată reprezentantul agentului constatator, nu s-a prezentat, nu a solicitat amînarea examinării cauzei, iar instanța în baza art. 455 alin. (2) Cod contravențional a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în absența acestuia.

Contravenientul fiind prezent în şedinţa de judecată, a declarat că nu recunoaște vina în cele incriminate, specificînd că la 25.09.2025 la sfîrșitul zile trebuia să intre în mun. Bălți pentru ca să se întîlnească cu o persoană să discute, se deplasa din partea cercului r-nul Glodeni.

Ajungînd pe str. Victoriei, a simțit o durere în zona abdomenului, cu astfel de probleme se confruntă de aproximativ 2 ani și pentru dureri are pastile.

În cele din urmă singur a ajuns în preajma unei spălătorii auto și prin fereastra din urmă a observat că la spălătorie la fel s-a apropiat un automobil al poliției din care repede au eșit colaboratori ai poliției și băteau în fereastră, însă personal se gîndea doar la durerea abdominală și anume cum să administreze pastilele.

Prin urmare a trecut pe bancheta din spate, s-a poziționat pe spate, aștepta să I se facă mai bine, doar peste 30 min – 1 oră cînd I s-a făcut mai bine a coborît singur din automobil.

În acest răstimp colaboratorii de poliție încercau să deschidă automobilul cu acțiuni proprii, după care cînd a coborît l-au mobilizat imediat la pămînt și i-au aplicat catușele urcîndu-l în automobilul de serviciu al poliției, după care i-a percheziționat automobilul însă nimic nu au depistat, a refuzat să treacă testul „Drager”

Avocatul în numele contravenientului a susținut poziția clientului său enunțînd că Șolohov Igor nu a fost stopat de către colaboratorii de poliție, personal s-a oprit dat fiind că se simțea rău și căuta pastile de dureri, a avut crize de abdomen, fapt dovedit prin înscrisurile medicale prezentate.

4. Studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Șolohov Igor şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

5. În sensul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63-66, 316-3181, 320, 336.

În conformitate cu art. 400 alin. (4) Cod contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 541, 63-65, 652, 653, 67, 68, 75, 76, 781-782, 88, 92, 1071, art. 157 alin. (2), (3) şi (12), art.165, 181, 2431, art. 2771 alin. (3), (5) şi (6), art. 3121, art. 316, 317, 3181, 320,

322-324, 3304, 335-337, 342, 352-353 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei.

Potrivit art. 400 alin. (5) Cod contravenţional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art. 541, 63-65, 652, 653, 67, 68, 701, 781-782, 88, 1071, art. 157 alin. (2), (3) şi (12), art. 2431, art. 2771 alin. (3), (5) şi (6), art.3121, 316, 317, 3181, 320, 322-324, 3304, 335-337, 342, 352-353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

6. Astfel, analizînd probele prezentate instanţa de judecată consideră că, vinovăţia lui Șolohov Igor de săvîrşirea faptei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravenţional integral este confirmată prin probe pertinente şi concludente, şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenţie din 26.09.2025; copie informaţie telefonică parvenită la dispeceratul unic „112”; explicațiile cet. ********** din 26.09.2025, copia ordonanței de începere a urmăririi penale din 26.09.2025; copia procesului verbal de reținere din 26.09.2025

7. Contravenientul Șolohov Igor careva probe, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator în baza art. 336 alin. (1) Cod contravenţional nu a prezentat, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

8. Totodată, la calificarea acţiunilor contravenientului instanţa i-a în consideraţie prevederile art. 2 a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliţiei şi statutul poliţistului, potrivit căruia poliţia este o instituţie publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Conform prevederilor art. 25 al Legii sus menţionate, poliţistul îşi exercită atribuţiile, dispune de drepturile şi îndeplineşte obligaţiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenţei şi conform funcţiei deţinute. Cerinţele legale ale poliţistului înaintate în procesul exercitării atribuţiilor de serviciu sînt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice şi juridice. Neîndeplinirea cerinţelor legale ale poliţistului, precum şi alte acţiuni sau inacţiuni ce împiedică exercitarea atribuţiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislaţie. Cerinţele poliţistului şi acţiunile întreprinse de el în exerciţiul funcţiunii se prezumă a fi legitime atît timp cît, în condiţiile şi ordinea prevăzute de lege, nu se stabileşte contrariul. În realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are următoarele împuterniciri: 1) să solicite persoanelor, inclusiv persoanelor cu funcţie de răspundere şi persoanelor publice, respectarea ordinii publice şi încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale

să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege.

9. Un element definitoriu al prezentei cauze rezidă în delimitarea dintre dreptul persoanei de a-și explica propria conduită și obligația instanței de a verifica dacă această explicație este aptă să înlăture concluziile ce decurg din ansamblul probelor administrate. În materia contravențională, adevărul judiciar nu se stabilește prin simpla confruntare a două versiuni antagonice ale faptelor, ci prin aprecierea lor în lumina coerenței interne, a concordanței cu celelalte mijloace de probă și a compatibilității cu succesiunea obiectivă a evenimentelor.

Instanța reține că apărarea și-a fundamentat poziția pe existența unei pretinse stări acute de sănătate, susținând că oprirea automobilului a fost determinată exclusiv de dureri abdominale, iar trecerea contravenientului pe bancheta din spate nu a reprezentat o formă de nesupunere față de cerințele poliției, ci o reacție firească impusă de starea sa fizică. Totodată, au fost invocate înscrisuri medicale din care ar rezulta că acesta suferea anterior de afecțiuni abdominale.

O asemenea explicație, privită izolat, nu este incompatibilă cu experiența vieții. Totuși, instanța este obligată să analizeze nu posibilitatea abstractă a existenței unei afecțiuni medicale, ci dacă aceasta justifică în mod obiectiv conduita concretă manifestată în raport cu autoritatea publică.

Or, probele administrate relevă că, după apropierea echipajului de poliție, contravenientul nu a adoptat o conduită orientată spre solicitarea ajutorului sau spre explicarea stării sale de sănătate, ci dimpotrivă, a rămas în interiorul automobilului, a trecut de la postul de conducere pe bancheta din spate și nu a dat curs solicitărilor formulate de colaboratorii de poliție. O persoană aflată într-o veritabilă situație medicală de urgență manifestă, în mod firesc, o conduită de cooperare, întrucât interesul primordial îl constituie obținerea sprijinului necesar. În schimb, izolarea voluntară în interiorul automobilului și lipsa oricărei colaborări cu autoritățile sunt incompatibile cu reacția obișnuită pe care o impune o asemenea stare.

Mai mult, existența unor antecedente medicale sau a unor afecțiuni cronice nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că orice conduită ulterioară este justificată. Înscrisurile medicale pot demonstra existența unei patologii, însă nu pot demonstra automat că, la momentul concret al intervenției poliției, persoana era lipsită de posibilitatea obiectivă de a executa cerințele legale ale agenților constatatori. Dreptul nu operează cu prezumția că existența unei afecțiuni exonerează de obligația respectării dispozițiilor autorităților, ci impune existența unei legături directe și convingătoare între starea invocată și imposibilitatea reală de conformare. O asemenea legătură nu rezultă din materialele cauzei.

Instanța apreciază că versiunea contravenientului este infirmată și prin conduita sa ulterioară, acesta recunoscând că a refuzat testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager”. Chiar dacă respectiva faptă face obiectul unei proceduri distincte, ea reprezintă o împrejurare factuală care reflectă atitudinea generală manifestată față de cerințele legitime ale autorităților, fiind în consonanță cu conduita de nesupunere reținută în

prezenta cauză și incompatibilă cu imaginea unei persoane preocupate exclusiv de propria stare de sănătate.

În egală măsură, instanța nu poate ignora faptul că versiunea apărării rămâne susținută în principal de declarațiile contravenientului și de interpretarea subiectivă a împrejurărilor, în timp ce materialul probator administrat — procesul-verbal cu privire la contravenție, informația telefonică recepționată prin serviciul unic 112, explicațiile persoanelor audiate, precum și celelalte înscrisuri anexate cauzei — formează un ansamblu probator coerent, convergent și lipsit de contradicții esențiale, confirmând că cerințele legitime ale colaboratorilor de poliție nu au fost executate.

Instanța subliniază că autoritatea statului nu se manifestă prin constrângerea arbitrară a cetățeanului, ci prin obligația fiecărei persoane de a se conforma dispozițiilor legale emise de reprezentanții acesteia. Ordinea publică nu poate funcționa dacă executarea cerințelor legale este condiționată exclusiv de aprecierea subiectivă a persoanei asupra oportunității de a coopera. Într-un stat de drept, libertatea individuală coexistă cu obligația respectării autorității legale, iar această obligație încetează doar în prezența unor împrejurări obiective, grave și dovedite, nu a unor simple afirmații ori explicații ulterioare.

Prin urmare, instanța apreciază că argumentele invocate de apărare nu sunt de natură să răstoarne prezumția de veridicitate de care beneficiază procesul-verbal cu privire la contravenție și nici să creeze un dubiu rezonabil asupra împrejurărilor de fapt reținute de agentul constatator, acestea fiind pe deplin confirmate de întregul material probator administrat în cauză. În consecință, instanța concluzionează că vinovăția lui Șolohov Igor în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional este dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar poziția procesuală a apărării reprezintă o interpretare subiectivă a faptelor, lipsită de suport probator suficient pentru a înlătura concluziile ce decurg din ansamblul probelor administrate.

10. Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

11. La stabilirea categoriei şi mărimii sancţiunii instanţa de judecată ia în consideraţie că, contravenientul a fost găsit vinovat de săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravenţional, pentru care legea contravenţională prevede pedeapsa cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore.

12. De asemenea, la determinarea categoriei de sancţionare pentru contravenţia respectivă instanţa de judecată ţine cont de faptul că, contravenientul nu şi-a exprimat acordul la aplicarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii,

drept consecinţă, fără acordul contravenientului instanţa consideră imposibilă aplicarea în speţă a sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Prin urmare, instanţa consideră că sancţiunea lui Șolohov Igor urmează a fi stabilită sub formă de amendă, care va fi una echitabilă şi rezonabilă pentru cele comise.

La stabilirea mărimii sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei comise, de personalitatea contravenientului, de circumstanţele cauzei, circumstanţe atenuante sau agravante nu au fost stabilite.

13. Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a sancţiunii şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării contravenientului, ţinînd cont de personalitatea celui vinovat, luînd în consideraţie caracterul retributiv al sancţiunii aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că sancţiunea lui Șolohov Igor urmează să fie stabilită sub formă de amendă, după cum urmează: - pentru săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravenţional a stabili lui Șolohov Igor sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale, ceia ce constituie 1200 (una mie două sute) lei.

14. De asemenea, instanţa consideră necesar de a explica lui Șolohov Igor dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoştinţă a hotărârii, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod contravenţional.

15. În baza art. art. 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă S T E:

Se recunoaşte vinovat **Șolohov Igor** de săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravenţional şi în baza acestei legi se stabileşte numitului sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 24 (douăzeci şi patru) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1200 (un mie două sute) lei.

Se explică lui Șolohov Igor, dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoştinţă a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul: Igor Mozgovoi